

LIVET

OTRO

Otrons apostel PC Jersild
strider för mänskliga rättigheter

Hans konverterade till Hasan

Prästen Monika tappade tron

Teologiprofessor Mattias
ser tvivel som utveckling

Tro och tvivel

”Om det här med Jesus och Gud och tro bara är ett påhitt, så är det ändå världens bästa påhitt”. Så sa min konfirman-
spräst när vi vid ett tillfälle försökte bevisa Guds och Jesus
existens.

Jag är benägen att hålla med honom. Han menade att det
viktiga inte är om allt har hänt i verkligheten, utan vad
det kan få för betydelse för mig i det liv som jag lever idag.
Bibeln argumenterar inte för Guds existens. Den är avtryck
av människors umgänge med Gud i berättelser, bilder och
symboler. Där kan vi se hur tron på en kärleksfull Gud,
som visar att jag är älskad för den jag är, skapar kraft och
kreativitet i vardagen.

För mig är Gud inte ett substantiv utan ett verb, ett
skeende, ett möte och ett samtal om mål och mening i livet.

Kristen tro har för många fått en väldig överbyggnad av
traditioner. Det finns så mycket ”helig bråte” som måste röjas
undan innan man kan förstå vad det handlar om.

Enligt Jesus handlar tro om att hitta det friska och hela.
Att skapa ett större liv där jag kan bli mer människa. Att få
en tro, att finna Gud och att finna sig själv är samma sak.

Tro kan också handla om att vara trogen sina tvivel, som
inte får tystas ned av högröstad och tvärsäker beaktelse.
Profeten Job i Gamla testamentet tvivlade på Guds existens
och aposteln Paulus sa ”jag tror, hjälp min otro”.

För oss är tvivel ofta trons motsats. För Jesus är trons
motsats hopplöshet, uppgivenhet och känslan att det blir
som det blir. Det är därför Jesus uppmanar oss att tro –
tro så går det. Tro kan förflytta berg.

Läs i detta nummer av Livet om Monika Regnfors Sjörén,
präst här i församlingen, som flera gånger tvivlat på Gud,
om Hans Hasan Wikström som konverterat till islam och
om PC Jersild som kämpar mot tro som begränsar mänskliga
rättigheter.

*Staffan Hellgren
Kyrkoherde/kontraktspastor*

LIVET I DANDERYD NR 1 2011

Redaktion

Staffan Hellgren, kyrkoherde
staffan.hellgren@svenskakyrkan.se

Christina Högberg, informatör
christina.hogberg@svenskakyrkan.se

Ansvarig utgivare

Staffan Hellgren, kyrkoherde
staffan.hellgren@svenskakyrkan.se

Design&produktion

Lind Lewin kommunikation
anna@lindlewin.se

Skribenter

Petter Karlsson, Mia Sjöström

Mönster

Lotta Kühlhorn

Fotografer

Tina Axelsson, Håkan Elofsson

Tryckeri

Stockholms Läns Grafiska AB, Danderyd

www.svenskakyrkan.se/danderyd

Svenska kyrkan

DANDERYDS FÖRSAMLING

Öppettider

Växeln har öppet

måndag–fredag

9.00-12.00.

Tel 08-568 957 00.

Bokningen har öppet

måndag, tisdag, torsdag 9.00-12.00.

Tel 08-568 957 10.

asa.mellqvist@svenskakyrkan.se

Husmors bokning av församlingsgårdar

har öppet måndag-torsdag 10.00-12.00.

Tel 08-568 957 35.

Född 1997?

2011-2012 är det din tur att vara konfirmand! En tid av läger och vänskap, diskussioner och funderingar om liv och tro. Vi bjuder in ungdomar och föräldrar till Öppet hus, onsdagen den 4 maj 19.00-20.30 i Danderyds församlingsgård, Klockargårdsv. 2. Då får du veta mera om Danderyds församlings konfirmationsalternativ. Frågor? Kontakta konfirmandsamordnare Lotta Gunnarsson, 08-568 957 43 eller lotta.gunnarsson@svenskakyrkan.se

Samtalskväll om islam och kristendom

"Egentligen borde jag bli arg och bekymrad, men jag blev bara glad" sade prästen Arne Wikström när hans son Hans konverterade till islam. Tisdagen den 15 mars kl. 18.00 möts de i ett samtal i Andrum, Mörby C. Du kan läsa om Hans Hasan Wikström på sidorna 10-11.

Barnens dag

Söndagen den 20 mars är det gudstjänst med små och stora 11.00 i Danderyds kyrka, tillsammans med Lisa Axelsson Runeborg och barnkörerna. Utdelning av biblar till barn som fyllt 5 år. Efteråt är det familjedag i Danderyds församlingsgård med fika, korv, lotterier, fiskdamm, leksaksloppis, trollkarl och mycket mer. Insamling till *Hela världen*, Svenska kyrkans internationella arbete.

Erik Linder sjunger till förmån för Barncancerfonden

Non Tiq (Nora Lindqvist) Erik Linder och Female Prophets är några av de som uppträder på konserten för Barncancerfonden (arrangerad av Svenska kyrkans unga i Danderyd) i Petruskyrkan lördagen den 26 mars 18.00. Biljetterna kostar 150 kr, som oavkortat går till Barncancerfonden. Säljes i Andrum, Mörby Centrum: må 7/3 12.00-16.00, 17.00-19.00, ti 8/3 12.00-16.00, 17.00-19.00 och on 9/3 17.00-19.00.

Loppis

I höst går flyttlasset till nya församlingsgården. Vindsröjning pågår för fullt för allt kommer inte att rymmas. Välkommen till loppis torsdagen den 26 maj 16.00-20.00 i Danderyds församlingsgård. Försäljning av textil, böcker, prydnadssaker, möbler mm.

Författarkvällar

Tisdag 8 mars 19.00: Carolina Johansson om sin bok *Bråkdelen av en sekund*. Tisdag 29 mars 19.00: Hans Furuhausen berättar om boken *Bibeln och arkeologerna*. Måndag 11 april 19.00: Lennart Hagerfors om sin bok *Mannen från ön*. Plats: Enebykyrkan. Entré: 50 kr. Arr: Kyrkan i Enebyberg, Enebybergsbibliotekets vänner och studieförbundet Bilda.

Hallå där:

Susanne Kindwall, instruktör för spädbarnsmassage i Andrum.

Varför ska man gå med sin lilla bebis på massage?

– Mat, sömn, blöjbyten... en liten baby behöver mer än så för att utvecklas och må bra. Beröring och kontakt är det som ger livslust och glädje. Massagen förenklar förmågan att tolka barnets ordlösa språk. Man lär känna varandra och fördjupar den viktiga anknytningsprocessen.

I vilken ålder är barnet?

Från ca 7 veckor till sex månader. Vi träffas 5 gånger ca 1,5- 2 tim.

Är det bara för mammor och barn?

– Alla föräldrar är välkomna liksom far- och morföräldrar.

Vad gör man mer?

En viktig del i träffarna är att utbyta erfarenheter kring gråt, sömn och barnets utvecklingsfaser.

Vårterminens andra grupp i spädbarnsmassage börjar torsdagen den 28 april 11.00-12.30. Kostnad: 200 kr för fem träffar (28/4, 5/5, 12/5, 19/5 och 26/5). Anmälan till susanne.kindwall@telia.com. I höst erbjuder vi nya grupper.

Med och utan

Gud

I Sverige fick vi full religionsfrihet 1951. Men att vara ateist, att inte tro på Gud, har funnits mycket längre än så.

– **DE FÖRSTA ATEISTERNA** fanns redan i det gamla Grekland. På 1600-talet började Gud försvinna som förklaringsmodell till ordningen i världen i och med att en mer vetenskaplig syn tog över. Ur tanken att Gud inte kan vara ansvarig för allt som sker i världen växte en sorts praktisk kristen ateism fram, där det var som om Gud inte fanns, säger Mattias Martinson, professor i systematisk teologi vid Uppsala universitet.

Han har skrivit boken *Katedralen mitt i staden* (Arcus förlag 2010), som just handlar om ateism.

– Vi tänker ofta att det bara finns en ateism, men istället är den mångfacetterad. Det finns en hel skala av olika sorters ateism, precis som det finns en hel skala av religiositet, fortsätter Mattias Martinson.

Han ger några exempel: Den religionskritiska ateismen, vanlig i Sverige, som menar att det är intellektuellt fel, förnuftsvidrigt och irrationellt att tro på Gud. Den politiska ateismen, som egentligen inte är kritisk mot själva tron utan istället mot trons auktoriteter, så som präster,

”Personligen tycker jag att religionskritik är viktigt eftersom den är ett sätt att förhålla sig till kristendomen så att den inte blir auktoritär.”

biskopar och påven. Kritiken kan exempelvis handla om att påven förbjuder kondomer med hänvisning till Gud, något som påverkar många människors vardag. Det finns även en kristen ateism som brottas med paradoxen att Gud är människa i Jesus men när Jesus dör på korset dör Gud. Är då kristendomen en tro på en död Gud?

– Personligen tycker jag att religionskritik är viktigt eftersom den är ett sätt att förhålla sig till kristendomen så att den inte blir auktoritär. Jag är själv religionskritiker och samtidigt teolog. Jag är intresserad av hur man kan utveckla en mer ateistisk religionskritik som varken är reaktiv eller snäv.

Han menar att ateismen i alla tider har förhållit sig till den kristendom som den reagerar emot och att de två är tätt sammanflätade.

– Man tar avstånd från en tro på Gud, men även från en viss tro på Gud. Och att förneka Gud på ett visst sätt är att ge sig in i en teologisk debatt. Min utgångspunkt är

att ateismen har mer innehåll än så. I sin bok tar han upp filosofen Nietzsche, grundmurad ateist. I dennes texter finns material för ateister och religionskritiker att fördjupa sig i, menar han.

– Nietzsches texter skulle kunna bli en grund till modern ateism. Något att meditera över i sin andlighet som ateist.

Du talar om ateismen som en reaktion mot kristendomen, men islam och andra religioner då?

– Här i Sverige har religionskritiken fram tills nu koncentrerat sig på den kristna trosföreställningen – det bisarra i att tro på ett liv efter döden och på Jesus uppståndelse. Den kritiken går inte att över-sätta till islam, exempelvis, i alla stycken. Dessutom har inte islam haft samma kulturella inflytande över vårt samhälle som den svenska statskyrkan har haft. Det är först de senaste åren som islam har hamnat mer i blickpunkten i och med att före detta muslimer gått med i organisationen Humanisterna. Och, menar han, ateister och Svenska kyrkan har faktiskt mer gemensamt med varandra än vad

Svenska kyrkan och vissa andra religiösa rörelser har.

– Sverige är ett sekulariserat land och Svenska kyrkan är anpassad till en kultur som är präglad av otro. När mera radikala former av tro dyker upp, som i Knutby eller självmordsprängningen i Stockholm, hotar det inte bara ateister utan även majoritetsreligionen, säger Mattias Martinson.

– Men det fungerar även åt andra hållet. Vår sekulariserade kultur är färgad av det kristna. När något stort händer, som tsunamin, Göteborgsbranden eller bröllopet mellan Victoria och Daniel, då manifesterar samhället sin kristendom och den accepteras som något grundläggande och genuint svenskt.

Trots det finns det en hel generation i Sverige idag som är okunniga och likgiltiga inför tron, menar Mattias Martinson.

– Både religiösa och ateister kan vara intresserade av att vinna de likgiltiga till sig men jag tror att det är de religiösa som har förutsättningarna att vinna dem, eftersom de har något att erbjuda.

Mattias Martinson, professor
i systematisk teologi vid Uppsala
universitet som skrivit boken
Katedralen mitt i staden.

I ett helt år predikade prästen Monika Regnfors Sjörén utan att nämna Gud en enda gång.

Hon hade tappat sin tro – för andra gången.

FÖRSTA GÅNGEN Monika Regnfors Sjörén tappade sin tro var åren efter konfirmationen.

– Den gudsbild som jag hade fått i konfirmationen var för liten. Den höll inte för verkligheten. Det tog några år innan jag hittade fram till en ny, större och mer mångfacetterad bild av Gud.

Tron ledde nu in henne på yrkesbanan till präst och hon prästvigdes 1982, 24 år gammal. Hon arbetade som präst, gifte sig, fick barn och skiljde sig. Åren gick. Sakta började hon inse att tron inte längre fanns med henne.

– Det är samma process som när man befinner sig i ett halvtaskigt äktenskap. Det kan vara en lång resa innan det går upp för en att det är dåligt.

För några få i sin omgivning berättade hon om tron som försvunnit.

– De blev livrädda och försvann. Alla inom kyrkan jobbar med sin tro och sina tvivel, men gudsbilden är det mest dyrbara och det viktigaste vi har. Risken att förlora den är så ångestfylld, så vi vill inte ens höra att livet kan vara sådant.

Vad gjorde att du inte kunde tro längre?

– Jag insåg att mycket av min gudsbild var projektioner av mina föräldrar som jag knäpat ihop till en bild av Gud och då blev jag osäker på om det överhuvudtaget fanns någon Gud eller om allt var en projektion. Som att tro på jultomten bara för att det skulle vara trevligt. Det är inte ärligt.

I ett helt år predikade hon utan att prata om Gud.

– Det var aldrig någon som märkte något. Varje söndag har ju ett tema som

går att vinkla på olika sätt och jag pratade på andra sätt om livet och existensen. Jag kunde ju inte stå och förkunna en lögn eller bygga mitt liv kring något som inte var sant. Det kändes hycklande, eller nej, mer smärtsamt. Det var en sorg som drabbade både privatliv och mitt yrkesliv.

Försökte du byta jobb?

– Jag var ensamstående mor på den tiden och kunde inte bara kliva av med omedelbar verkan. Jag försökte hitta ett annat sätt att försörja mig på och efter en tid jobbade jag halvtid som präst och halvtid som originalare inom reklam och hade kunnat fortsätta in i den världen. Men så en dag upptäckte jag att det hade börjat ljuda i mig, som en ton, och att den vibrerat länge utan att jag märkt det. Det var Gud som kommunicerade på ett nytt sätt.

Hur kom tron tillbaka?

– Det var någon form av kapitulation. I många år levde jag med att jag varken kunde bevisa att Gud finns eller att Gud inte finns. Jag hade en väldigt resignerad hållning – jag kunde lika gärna tro som att inte tro.

Det var först när hon släppte kravet på att kunna förklara och bevisa Gud och istället ställde sig frågan ”Fungerar Gud?” som det började vända.

– Jag förstår ingenting av Gud, men Gud fungerar. Det fungerar att läsa Bibeln. Det fungerar att be och prata med Jesus. Livet blir bättre. Jag vet inte om bron finns, men jag vet att den bär mig. Och om något fungerar så spelar det inte så stor roll om det finns eller inte. Och vad finns egentligen? Finns det som fungerar?

Kan saker fungera utan att finnas?

En del religionskritiker menar att religion ger färdiga svar till svaga människor som inte tänker själva, som behöver något att hålla i handen när de går genom livet. Vad säger du om det?

– Är det starkare att dricka? Att jobba ihjäl sig? Livet är inte så enkelt hela resan igenom och många behöver hjälp på vägen. Och jag tycker snarare att kristendomen ger mig ett mönster att tänka i istället för att ge färdiga svar. Jesus mötte ofta en fråga med en motfråga.

Tror du att du kan komma att tappa din tro en tredje gång?

– Ja, om jag är inne på fel spår. Det finns också en tröst i det, att för Gud är sanningen och vårt växande så viktigt att Gud inte drar sig för att rycka undan mattan när vårt liv inte är hållbart eller konstruktivt.

Att till och med du som är präst har tappat din tro flera gånger kan kanske kännas nedslående för en läsare.

– Våra vägar ser olika ut. Det här är min väg, du har din väg och läsaren sin. Det man kan göra är att titta på sig själv och sin egen väg. Umgås med Gud och ta ditt eget liv och ditt eget sökande på allvar.

Hur ser din tro ut idag?

– Det känns sannare nu. Återigen kan man jämföra med ett äktenskap. När man kommer ut ur en kris tillsammans får man en fördjupad tillit till varandra, men även färre illusioner. Min insikt är att det är mer fruktbart att kommunicera med Gud med sitt hjärta och sina känslor än med sin hjärna. En gudstro handlar inte om det är sant eller inte, utan om en relation. Och den ser olika ut under olika perioder i livet.

Monika Regnfors Sjören,
präst i Danderyds församling.

SÅ KYRKLIGA ÄR VI I SVERIGE

18 miljoner gudstjänstbesök gjordes år 2009 i Sverige. Samma år var 71,3 procent av svenskarna (6 664 064 personer) medlemmar i Svenska kyrkan. Av alla nyfödda döptes 56 procent i Svenska kyrkan, och blev därmed medlemmar, och 32 procent av alla 15-åringar konfirmerades. Svenska kyrkan stod för 40,9 procent av alla vigslar och 83 procent av alla begravningar.

Källa: Svenska kyrkan

IN-OCH UTRÄDEN

Under 2009 blev 6 536 personer aktivt medlemmar i Svenska kyrkan. Här räknas inte dop. 73 396 stycken (1,1 procent) begärde utträde.

Källa: Svenska kyrkan

ORDLISTA

Agnosticism

Åsikten att vi inte vet om Gud finns eller inte. Kan även innebära en skepsis inför möjligheten att få svar på "de eviga frågorna".

Ateism

Åsikten att det inte finns någon Gud.

Konvertit

Den som övergått till annan religion eller annat samfund.

Religionsfrihet

Tros- och bekännelsefrihet.

Blev lag i Sverige 1951.

Källa: NE

OTRO

Synonymer till otro är:

1. vantro, gudlöshet, materialism, ateism, gudsförnekelse
2. tvivel, skepsis, klentrogenhet
3. otrohet, otrogenhet, äktenskapsbrott, trolöshet, svek.

Källa: synonymer.se

När Hans Wikström blev muslim chockerades omgivningen. Hans var ju uppvuxen inom frikyrkan och son till en präst, även om han vänt kyrkan ryggen i många år. Visst var väl det här en kris som snart skulle gå över?

IDAG HAR HANS HASAN Wikström varit troende muslim i tio år. Hans Hasan Wikström tar emot i källarmoskén Aisha vid S:t Eriksplan. Just den här lokalen är speciell, berättar han, eftersom

den representerar tre väldigt olika perioder i hans liv. Som tonåring besökte han den frikyrka som fanns här då. När han senare lämnat frikyrkolivet bakom sig, hängde han på svartklubben Tritnaha som öppnat i lokalen. Och idag är samma lokal den moské som han besöker regelbundet.

– Jag hoppas att lokalen inte förvandlas igen, säger han och skrattar.

Hans Wikströms liv började i Japan där han föddes för 40 år sedan. Hans föräldrar var svenska missionärer och pingstväänner.

– Jag levde ett isolerat liv och det var en ganska snäv värld bland missionärsbarn. Kristendomen var inget som jag ifrågasatte – jag brann för min tro, säger Hans Hasan Wikström.

Att sen som fjortonåring flytta till Sverige blev en stor omställning. Här fanns plötsligt människor med en annan bakgrund som gjorde förbjudna saker, som att dricka alkohol och gå på fest. Han grubblade mycket och den frikyrkliga världen kändes allt mer meningslös.

– Jag visste inte vad som var min egen tro. Det är svårt att veta när man är uppvuxen i ett religiöst hem med starka förbud, utan att riktigt ha fått förbuden förklarade för sig. Jag ville frigöra mig för att ta reda på vad jag själv tyckte och började leva på ett sätt som stred mot kyrkans åsikter om vad som är rätt och fel.

Det var inte lätt eftersom den frikyrka

som han hade vuxit upp inom beskrev livet som en ständigt pågående kamp mellan det goda: Gud – och det onda: Djävulen. När han bröt mot förbuden ansågs han vara under inflytande av den onde.

– Men jag ville bli fri och bejakade allt som lockade och kände mig mer sann mot mig själv och mer äkta som människa.

Under de kommande tio åren, ville han inte tänka på Gud.

– Jag avsåde mig inte min tro, men jag försökte att komma undan den. Jag ville inte tänka på Gud, utan jag ville ordna mitt liv själv. Men det blev mer och mer jobbigt och mitt liv började att kännas förljuget. Jag kände mig inte alls som den fria människa som jag strävat efter att bli. Också alkoholen gjorde att jag kände mig ofri. Det var inte längre jag som bestämde. Att dricka började bli tvingande. Friheten kan bli förödande eftersom människan blir så utelämnad till sig själv.

Inför en repmånad som trettioåring bestämde han sig för att läsa Koranen.

– Jag var inåtvänd och grubblande då. Livet var jobbigt. Så jag bestämde mig för att öppna mig för Gud igen och hitta en ny väg dit. Kristendomen var för svår att ta tillbaka. Även om jag känner mig trygg och hemma i kyrkorummet så kunde jag på ett teoretiskt plan inte hitta tillbaka till kyrkans väg.

Han beskriver läsandet av Koranen som en stark känsloupplevelse.

– Det var ingen skön känsla, ingen frälsning. Mer av ett genomskådande, att jag nu vände mig till den Gud som jag hade försökt att förneka och komma undan. Samma Gud som jag alltid hade trott på.

Han läste på så mycket han kunde om islam och hoppades hitta något ”sjukt galet” som skulle ge honom en utväg att

slippa ifrån den här nya vägen. Men tillslut bestämde han sig för att besöka moskén vid Medborgarplatsen.

– Det var den enda moské som jag kände till. Jag for dit med avsikten att be någon hjälpa mig att bli muslim. Visst var det nervöst, men också väldigt enkelt. Det var en frihet att ge upp den frihetsiver som jag hade haft, och som inte hade lett till det som jag hoppats på. Jag hade inget val. Det var ett sätt att lära känna mig själv och att lära känna Gud.

Nyheten om att Hans Wikström nu var muslim och att han hade tagit sig namnet Hasan var chockartad för omgivningen. Några kände sig svikna av att Hans hade tagit beslutet helt själv och utan att tala med någon innan det var ett faktum.

– Många trodde att jag hade en kris och att jag gjorde det för att ändra mina levnadsvanor och få ordning på mitt liv. Men mamma och pappa var de som reagerade mest positivt av alla, det var skönt. Vi fick en betydligt bättre relation till varandra.

Hela familjen hade, en tid efter Hans frigörelseprocess från kyrkan, även de lämnat frikyrkolivet bakom sig. Hans pappa, Arne Wikström, vidareutbildade sig till präst och arbetar idag i Svenska kyrkan i Danderyds församling.

– Och nu är det jag som blivit mer ortodox, säger Hans Hasan och ler.

Idag arbetar Hans Hasan som personlig assistent. Han har tre barn på 2, 5 och 7 år tillsammans med sin fru, som han träffade flera år innan han blev muslim.

– Hon kallar sig för kristen även om hon inte skulle säga sig vara religiös. Vi diskuterade mycket hur vi skulle göra med barnen innan vi fick dem och jag var tydlig med att jag ville uppfostra dem som muslimer. Jag

måste ju utgå från det som jag själv tror på när de ställer sina frågor. Idag får de tillgång till två världar och jag är alltid tydlig med att de aldrig får säga att någon annan tror fel, säger Hans Hasan och understryker att det inte får bli bråk mellan kristna och muslimer.

Möter du något av den rädsla mot islam som finns i det svenska samhället idag?

– Nej. Och det säger väl egentligen vad det hela handlar om. En muslim med rötter i Somalia eller arabvärlden bemöts på ett helt annat, mer negativt, sätt än vad jag gör som ser svensk ut och som pratar svenska. Men i dessa tider av misstänksamhet har jag ibland känt av att en del muslimer med utländsk bakgrund är reserverade, säger Hans Hasan Wikström, som valt att gå till moskén vid S:t Eriksplan eftersom imamen där också är konvertit och dessutom hans andlige mentor.

Vad är det islam ger dig som kristendomen inte kunde ge?

– Jag tycker att islam är mer trovärdig i sin beskrivning av Gud som helt och hållet oberoende. Gud har makt över allting som existerar eftersom han har skapat det. Koranen förtydligar och bekräftar tidigare uppenbarelser i Bibeln, och Muhammed har samma budskap som de tidigare profeterna. För mig betyder den muslimska trosbekännelsen ”Det finns ingen Gud utom Gud och Muhammed är hans profet” att även Muhammed är Guds budbärare.

Som kristen visste han inte hur han skulle praktisera sin tro. Det fanns inget som Jesus sagt att man ska göra som kristen, eftersom Jesus själv följde den judiska läran. Hans Hasan uppskattar att islam har tydliga ritualer.

– Nu kan jag praktisera min tro varje dag. Det är en trygghet och en frihet.

Hans Hasan Wikström
konverterade till islam.

A silhouette of a man's head and shoulders in profile, facing right. He is wearing glasses. The background is a blurred image of a large, bright, five-pointed star, possibly a flag or a logo, set against a dark background. The lighting is dramatic, with the star being the primary light source.

PC Jersild: Otrons främsta apostel

Pappa predikanten skickade honom till helvetet, när han som tonåring avsvor sig den kristna tron. Men PC Jersild, 75, har aldrig varit rädd för vare sig Gud eller Djävulen. I dag är han Humanisternas skarpaste debattör.

BADRUMSGOLVETS AVLOPP på Ring-sjövägen i Ängby var porten till Gehenna. Som barn brukade predikantsonen Per Christian Jersild sitta på huk och kika ner genom gallret. Ibland tyckte han sig nästan få en skymt av de arma själar som vred sig i plågor där nere i mörkret.

Sjuttio år senare har han definitivt bytt fokus.

Både som läkare och författare har han alltid försökt att vara förnuftets röst, inte trons. Det helvete som han för alltid lät spola ut genom kommunens kloakledning, tog med sig även himlen. Sedan fjorton års ålder har PC Jersild inte längre trott på Gud. I dag är han istället Humanisternas profet. Tryggt tillbaka lutad i soffan hemma i lägenheten vid Danvikstull, iförd joggingskor och karaktäristisk tänkarpanna, för han ett stillsamt korståg mot sin faders frälsare och sina faders kyrka.

Eller vad allting nu egentligen handlar om.

Ty även om det jersildska hemmet inte ens längre rymmer pappa Christians gamla bibel, full av understrykningar, färggranna pilar och korsförbindelser mellan Gamla och Nya Testamentet – den visar sig efter ett sökande istället befinna sig i familjens sommarhus på Gotland – finns alltid himlen runt hörnet. Är man Guds barnbarn kommer man kanske aldrig ur religionens grepp? Åtminstone kan man aldrig vara likgiltig. Mot det eviga tycks man alltid vara tvungen att ta spjärn, revoltera och argumentera. Ateist som agnostiker.

Jag vet själv. Min farfar Artur och PC Jersilds pappa var goda vänner och kollegor inom det lilla frikyrkosamfundet Helgelseförbundet. På var sin motorcykel for de likt moderna apostlar mellan bönhusen. Tron förde dem samman. Men båda fick också avkomor som doppade sin penna i ifrågasättandets bläck.

– Många författare i min generation har en liknande bakgrund. Ändå var det nog i första hand min far jag revolterade mot, inte Gud. Pappa var en starkt bibeltrogen, kraftfull och dominant person. Jag fick stryk vid valda tillfällen, men han var ingen brutal människa, kramades ofta. Och jag utsattes aldrig för religiöst förtryck. Våra konflikter var desamma som många fäder och söner har. Det handlade om att jag rökte och var olydig, sådana saker.

Men din otro bekymrade honom?

– Ja, pappa dog i sin andra hjärtinfarkt när han var 81 år. När jag besökte honom efter den första, sa han: "Vet du vad som är min stora sorg i livet? Det är att du och jag inte kommer att träffas i livet efter detta." Han skickade mig med andra ord till helvetet med det yttrandet.

Blev du upprörd?

– Jag kunde ha blivit förbannad, men samtidigt... Det var en gammal mans sätt att tänka. Sista åren hade vi ändå umgåtts på vänskapligare fot än tidigare. Han var stolt över mitt skrivande, tror jag. Efter första hjärtinfarkten låg "Barnens ö" på hans nattduksbord på Södersjukhuset och han sa att han fann den mycket intressant.

"Men en sak bekymrar mig. Det är så mycket svordomar." Jag försökte förklara att barn svär mycket.

Diskuterade ni ofta religion, du och han?

– Nej, däremot mamma och jag. Vi förde mycket intensiva samtal vid köksbordet, när farsan var ute och höll bibelstudier. Vilket han ofta var, eftersom mina föräldrar trivdes illa med varandra. Mamma var mer intellektuell och lånade böcker på biblioteket. Hon berättade att hon visserligen var döpt, på en konferens i Götabro tror jag, men att det mest hade varit ett experiment. Eftersom hela umgängeskretsen var kristen skulle det dock ha varit väldigt obekvämt för henne om hon framträtt som ateist. Mot slutet sa hon till mig att hon inte trodde på livet efter detta. Men vad hon riktigt hade för slags gudstro, vet jag inte.

Hur såg den Gud ut som du själv kom att avfärda?

– Han liknade mycket min pappa. Bägge var auktoritära, men Gud kunde dessutom se när jag ljög. Så länge jag var ung fann jag ingen anledning att tvivla på hans existens.

Vad fick dig att byta åsikt?

– Teodicéproblemet var en stötesten, förstås. "Om Gud är allsmäktig, hur kan han då tillåta så mycket lidande i världen?" Jag kom också i kontakt med Darwin och insåg att Bibeln inte stämmer på en massa punkter. Dessutom hade jag en fantastisk kristendoms lärare som i princip gjorde om gymnasielektioner till en diskussionsklubb. Jag fick företräda ateister och även om han

”Göran Greider och jag är eniga till 99 procent. Vad som skiljer är att han påstår sig ha haft en gudsupplevelse; han såg Jesus i sitt kök. Vad ska jag kunna säga om det?”

själv var kristen, kände jag hans helhjärtade stöd. Min väg bort från Gud blev främst en intellektuell resa. Religionen låg i vägen för andra viktiga frågor, som politik. För att komma vidare i livet, var jag tvungen att göra upp med den.

Du hade aldrig lust att läsa teologi?

– Nej, jag är misstänksam mot teologer, eftersom jag utgår från att de tror på Gud. Om teologi ska vara en vetenskap, måste den utgå från ett neutralt läge, att vi faktiskt inte vet. Däremot har jag läst filosofi.

Vad förde dig in i Humanisterna?

– Jag fick motta Hedeniuspriset och fann att Humanisterna vill föra en intellektuell debatt om något viktigt. Speciellt om att mänskliga rättigheter så ofta kränks i religionens namn.

Kränker Svenska kyrkan mänskliga rättigheter?

– Nej, men det räcker att gå till Livets ord, pingströrelsen och katolska kyrkan. Och går vi ut på det internationella planet, är det inget snack om saken. Länge skulle man dessutom vara kristen i en kristen omgivning, annars sågs man som avfälling och hedning.

Är inte människans lika värde just en kristen grundpelare?

– Okej, det kan man säga. Det stora med kristendomen var att erkänna människan som individ. Men samma tanke finns också i den grekiska filosofin. Man behöver inte vara kristen för att vara demokrat. Det kan snarare vara en black om foten.

Din kristne debattkollega Göran Greider hävdar att Humanisterna ”slåss mot halmdockor”. Att ni angriper en kristendom som inte längre existerar?

– Jag förstår inte hur han kan säga så. På en internationell arena agerar vi mot dödsdomar och könsstypning. Ingen kan hävda att det är halmdockor. Dessutom glömmer många att Sverige faktiskt har ett politiskt parti, som är pingströrelsens politiska gren. De tror fortfarande på ett helvete, på att Jesus gick på vattnet. De har värderingar som i botten är frikyrkliga, när det gäller abort, dödshjälp, forskning på stamceller, sådana saker. Nuvarande regering har helt överlåtit de frågorna på KD. Det är mycket allvarligt.

Men har inte KD med tiden också förändrat sin syn på de här frågorna?

– Visst, i början var de ju till och med emot transplantationer. Nu tycks de backa även i abortfrågan. Men det sker alldeles för långsamt. Dessutom retar det mig att de aldrig ber om ursäkt för att de hade fel.

Du menar att religionen är hotfull, eftersom den styr politiska beslut, men också hindrar forskning och framsteg?

– Ja, det kan den göra. Förnuftet måste alltid vara överordnat. Vi måste kunna tro att det finns en sanning som går att forska sig fram till, att det vi kallar ”verkligheten” faktiskt existerar. Om alla får sin egen ”sanning” blir det farligt. Då slutar vi att vara rationella i våra försök att se på livet och existensen. Det är då vi får en privatreligion som tror på kristaller, själavandring, astrologi, fan och hans mormor. I en radiodebatt började en teolog kritisera förnuftet. Jag sa ”Vad vill du sätta istället?” Svaret blev: ”Ett förnuft som, är... ja, förnuftigare.”

Möter du ofta folk som vill att du som ateist ska komma till tro?

– Notera att jag aldrig kallar mig ”ateist”. För mig är en ateist någon som menar sig kunna bevisa att Gud inte existerar. Och ”agnostiker” betyder så olika för olika personer. Jag kallar mig ”sekulär, icke troende”. Men för att svara på frågan: Ja, det finns människor som tycker att det är ledsamt att jag inte är öppen för de här frågorna. De är rädda för att jag vill ta bort något fint.

Ja, blir inte livet torftigare utan en tro på en andlig dimension?

– Man behöver inte tro på Gud för att uppleva kärlek eller uppskatta musik. Vad jag har svårt för är det där lite manipulerande draget som ofta finns inom religionen. Och att alla argument är intellektuellt undermåliga. Jag blir lite förbannad när en man som Bo Strömstedt inte vill svara på min raka fråga om han tror på Gud.

Men det kanske är just en intellektuell process som pågår i honom?

– Jamen, då kan han väl säga det? I mina kolumner försöker jag ständigt föra en debatt med troende, där den centrala frågan är: ”Vad är det då ni tror på?” Jag får antingen svävande svar, eller så blir folk sura: ”Ställ inte så fyrkantiga frågor.” Många biskopar har blivit mystiker, det är mycket lite konkret kvar av deras tro. Ibland upplever jag det som en bekvämlighetsflykt, att de egentligen inte längre tror, men inte törs göra sig av med sin religion.

De är rädda om sina karriärer?

– Ja, så kan det vara.

Det känns som om du ser de religiösa institutionerna som ett större hot än själva gudstron?

– Jo, det är nog sant. Göran Greider och

jag är eniga till 99 procent. Vad som skiljer är att han påstår sig ha haft en gudsupplevelse; han såg Jesus i sitt kök. Vad ska jag kunna säga om det? Om du säger dig ha haft en stor uppenbarelse, får jag väl tro på den. Den sidan av religionen är ganska ointressant att bråka om.

Så folk som påstår sig ha sett Jesus ljuger inte?

- En sådan upplevelse är inte svår att förklara från psykologisk synpunkt. Vi ser ibland saker utan underlag utanför vår egen föreställningsvärld. Historien är full av uppenbarelser.

Men det är i själva verket hjärnan som spelar oss spratt?

- Ja, men det ligger inget sjukligt i det. Helt friska människor kan både se och höra saker som inte finns. Några gör det lättare än andra.

Vad skulle kunna få dig själv att tro på Gud?

- Om någon lägger fram ett modernt gudsbevis som verkligen håller.

Om du själv skulle se Jesus i köket, då?

- Ja, om jag verkligen tror på min

illusion, så... Eller kanske om jag är svårt sjuk och ska dö. Då kanske jag griper det sista halmstrået? Som ung är man rädd för döden, som gammal för döendet. Jag har sett döenden jag inte själv vill uppleva. Blir det riktigt ångestfyllt, kanske jag är beredd att göra vad som helst?

Vad är det bästa argumentet för Guds existens?

- Det finns en massa fördelar som tröst och trygghet. Men om du ber om rationella argument, blir det problem. Det enda vettiga svaret på frågan som jag alltid ställer - "Men vad tror du på?" - är den jag själv har gett: Den inre upplevelsen. Men den brukar troende sällan hänvisa till.

Har du något bra svar på frågan om vad som är livets mening?

- Nej, och jag anser mig inte behöva det heller.

Vad ger livet mening, då?

- Här svarar jag som de flesta andra skulle svara: familj, nära relationer, arbete, läsning, musik...

Vad händer efter döden?

- Ingenting. För att ha ett medvetande måste vissa delar av hjärnan fungera. Se folk som opereras i huvudet och hur deras personlighet förändras. Att det skulle finnas ett fritt svävande medvetande som inte har sin grund i de här nervcellerna och kemiska substanserna, ser jag som nonsens. Ändå skulle jag kunna acceptera något slags liv efter detta. Det är mera kopplingen till synd och straff som upprör mig.

Men att kunna träffas igen bortom graven är en lockande tanke även för P C Jersild?

- Jag tror att alla längtar efter att träffa sina kära döda. Det vore fantastiskt att få göra det.

Ur Humanisternas programförklaring:

"Humanismen sätter människan och människovärdet i centrum. Den förenar medmännisklighet och förnuft i en strävan att skapa ett bättre samhälle, där ansvaret läggs på människan själv. Demokrati och mänskliga rättigheter är universella värden som måste gälla alla människor, oavsett var man råkar leva."

Namn: Per Christian Jersild.

Född: 14 mars 1935 i Katrineholm.

Familj: Hustrun Ulla, sönerna Jonas, 49, och Mattias, 46, fyra barnbarn.

Bor: Lägenhet på Södermalm och sommarhus på Gotland.

Favoritlektyr: Homeros, Joyce, Tolstoj, Stendhal, Flaubert, Dostojevskij. "Och Lars Gyllensten betydde mycket för mig som tonåring."

Favoritfilmer: Ingmar Bergmans "Sommarnattens leende" och Woody Allens "Små och stora brott".

Favoritmusik: Wienklassikerna och Beethoven.

Okända sidor: Försörjde sig som tecknare när han var ung.

Aktuell: Debattör för Humanisterna, som kämpar för ett ickereligiöst samhälle.

Gudstjänster

FOTO: MIKAEL RÖHR

Palmsöndag 17 april 11.00

Danderyds kyrka

11.00 Gudstjänst med små och stora, Lisa Axelsson Runeborg, barnkör.

Djursholms kapell

Gudstjänst, Lars Collmar.

Enebykyrkan

Gudstjänst,
Arne Wikström.

Tisdag 19 april 19.00

Danderyds kyrka

Korsvägsandakt,
Monika Regnfors Sjörén.

Skärtorsdag 21 april 19.00

Danderyds kyrka

Skärtorsdagsmässa,
Stefan Bendtz,
Fredrik Gyllenhög.

Djursholms kapell

Skärtorsdagsmässa,
Fredrik Hesselgren.

Enebykyrkan

Getsemanestund med nattvard,
Christina Molin,
Arne Wikström.

Långfredag 22 april 11.00

Danderyds kyrka

Långfredagsgudstjänst med musik ur G. Faurés Requiem, Monika Regnfors Sjörén, Danderyds Vokalensemble, instrumentalister.

Djursholms kapell

Långfredagsgudstjänst,
Fredrik Hesselgren,
Kapellkören.

Enebykyrkan

Gudstjänst, Arne Wikström,
Christina Molin,
Kerstin Frödin, blockflöjt.

Påskdagen 24 april 11.00

Danderyds kyrka

Högmässa, Monika Regnfors Sjörén, Jenny Karlsson, Catharina Björnstedt, Danderyds kyrkokör.

Djursholms kapell

Högmässa,
Ulrica Aspenberg, Kapellkören.

Enebykyrkan

Gudstjänst, Christina Molin,
Arne Wikström.

Annandag påsk 25 april 11.00

Enebykyrkan

Gudstjänst, Johanna Keck,
Inessa Rejer.

Sommarkurs i mindfulness

Kom och pröva mindfulness under fem veckor i sommar. Övningar för både kropp och sinne med fokus på andningen.

Samling under trädet på baksidan av Danderyds församlingsgård 10.00-11.30 tisdagarna den 7/6, 14/6, 21/6, 28/6 och 5/7.

Kaffe och smörgås serveras. Kursavgift: 500 kr. Det finns möjlighet att söka bidrag. Välkommen att anmäla dig till Catharina Björnstedt, diakon och mindfulness-instruktör, tel. 568 957 29.

Livslust – en grupp för kvinnor

Bär du på någon form av smärta? Skulle du vilja dela dina tankar och känslor med andra som bär på liknande funderingar?

Livslust är en grupp som träffas var tredje vecka. Helhjärtat deltagande är viktigt för kontinuiteten och tryggheten i gruppen.

Gruppen träffas i Andrum i Mörby centrum var tredje fredag mellan 11.00 och 13.00. Samlingarna inleds med stilla stund i andaktsrummet och övergår sedan i delande. Ring diakon Catharina Björnstedt, 568 957 29, catharina.bjornstedt@svenskakyrkan.se

GUDSTJÄNSTER

annonseras i Stockholms
Stifts gudstjänstannonans
i DN och SvD

PÅ FREDAGAR

[www.svenska kyrkan.se/
danderyd](http://www.svenska kyrkan.se/danderyd)
Kyrkrösten 08-568 957 34

Konserter

Matteuspassionen av J S Bach

Söndag 13 mars 16.00

Danderyds kyrka

I ett av västerlandets största konstverk kombinerar J S Bach två blandade körer, två orkestrar, gosskör och solister.

Till dessa skriver han sin allra vackraste och mest dramatiska musik.

Passionsberättelsen görs både episk och berör djupt personligt i detta verk.

Vokalensemblen och Kammarkören i ett unikt samarbetsprojekt med Edsbergs kammarorkester, lärare och elever från Kungliga Musikhögskolan och Stockholms domkyrkas gosskör.

Jesus: Petteri Salomaa.

Evangelist: Conny Thimander.

Sopran: Karin Andersson.

Alt: Ivonne Fuchs.

Tenor: Leif Aruhn Solén.

Bas: Carl Ackerfeldt.

Instudering gosskören:

Filip Hamber.

Konsertmästare: Per Enoksson.

Dirigent: Rikard Karlsson

Biljetter för 200 kr säljes

i Andrum, Mörby C:

7/3–8/3 12.00–16.00,

9/3–11/3 17.00–19.00.

Kvarvarande biljetter säljs i entrén från 15.15.

Konserten är drygt 3 tim + paus.

Konserten framförs även 12 mars 16.00 i Ytterjärna Kulturhus. (Entré: 300 kr).

”Lyzzna”

Ingemar von Heijne

Torsdag 17 mars 14.00

Djursholms kapell

WOP – Wings of Protection

Lördag 19 mars 19.00

Enebykyrkan

En annorlunda konsert för att varje barn har rätt att bli sett, känt och älskat. WOP består av Therese Fredenwall, Bengt Fiske, Marcus Johansson och Simon Petré.

Konsert till förmån för Barncancerfonden

Lördag 26 mars 18.00

Petruskyrkan

Non Tiq (Nora Lindqvist), Erik Linder och Female Prophets är några av de som uppträder på konserten som arrangeras av SKUDA (Svenska kyrkans unga i Danderyd).

Biljetterna kostar 150 kr styck och alla pengar går oavkortat till Barncancerfonden.

Köp biljetter före konserten

eller i Andrum, Mörby C:

7/3 12.00–16.00, 17.00–19.00

8/3 12.00–16.00, 17.00–19.00

9/3 17.00–19.00.

Mariamusik

Söndag 27 mars 16.00

Danderyds kyrka

Kyrkokören gör musik på Jungfru Marie Bebådelsedag.

Musik av bl a W A Mozart,

J Busto och G Gullin.

Organist: Anders Ölund.

Dirigent: Rikard Karlsson.

Konsert ”Sol och vår”

Lördag 2 april 16.00

Djursholms kapell

Kapellkörens under ledning av Cecilia, Ingrid och Ingemar von Heijne.

”Lyzzna”

Ingemar von Heijne

Torsdag 14 april 14.00

Djursholms kapell

Einar Ekberg-kväll

Söndag 17 april 18.00

Enebykyrkan

Lage Wedin, Ragnar Karlsson, Johanna Ek och Arne Wikström.

Långfredagsgudstjänst med requiem

Fredag 22 april 11.00

Danderyds kyrka

Vokalensemblen sjunger ur G Faurés Requiem. Solister och instrumentalister.

Dirigent: Rikard Karlsson.

Täby musikklasser

Torsdag 28 april 19.00

Danderyds kyrka

Under ledning av

Gitte Littwold.

Entré: 100 kr/50 kr.

Musik vid vigsel

Söndag 8 maj 19.00

Petruskyrkan

Blivande brudpar får tips på traditionell och ny musik.

Jenny Ohlson, sång.

Martin Lundberg och

Kjell Svantes, trumpet.

Anders Ölund, orgel/piano.

Präst Johanna Keck.

Vårkonsert

Söndag 15 maj 16.00

Sätraängskyrkan

Ove Pettersson, baryton, Petruskören, Anders Ölund piano, orgel, Erik Wadman dirigent.

Violinmatiné i försommartid

Söndag 22 maj 16.00

Petruskyrkan

Gunilla Lindberg, violin och stråkstuderter från Kungliga Musikhögskolan.

Körkonsert med Orphei veteraner

Lördag 28 maj 16.00

Danderyds kyrka

Körledare Håkan Sund.

Vårkonsert

Söndag 29 maj 19.00

Enebykyrkan

Enebykyrkans kör under ledning av Johanna Ek.

Inför Matteuspassionen

Onsdag 9 april 20.00

Enebykyrkan

En kväll om Bachs musik och teologi med Rikard Karlsson, organist och Arne Wikström, präst.

Välkommen

BARN

Kyrkans förskola, 1–5 år

Kyrkans förskola finns i Djursholms församlingsgård, vid Petruskyrkan i Stocksund och vid Enebytorget. Verksamheten bygger på små grupper med hög personaltäthet. Genom lek, sång och skapande verksamhet vill vi ge barnen god självkänsla och trygg gruppgemenskap. Som kyrkans förskola har vi kristen tro och tradition som plattform i vårt arbete. Vi följer förskolans läroplan som ska lägga grunden för ett livslångt lärande. Maxtaxa. För ytterligare information är du välkommen att ringa förskolechef Ebba Zeno, 08-568 957 02. Anmälan till www.danderyd24.se Varmt välkommen!

Barnrytmik

Sång- och lekstund för barn (0–2 år) och vuxna. Musik och lek gynnar barnets språkliga och motoriska utveckling och kan bidra till en nära relation mellan barn och förälder. Vi sjunger gamla och välbekanta barnvisor och ramsor och även nya sånger. Vårens kurser är fulla, nya grupper för hösten presenteras i Livet nr 3 i slutet av augusti.

Spädbarnsmassage

Ålder: 2–6 månader.
Max åtta barn/kurs.
Start: onsdag 28/4 10.00–11.30.
Plats: Andrum, Mörby centrum.
Kostnad: 200 kr för 5 träffar à 1,5 tim.
Ledare/anmälan: Susanne Kindwall, 070-483 62 60.

Söndagsskola i Enebykyrkan

Söndagar 11.00.
Kontakt: Emma Rudäng, 08-758 44 54.

UNGDOM

Aupair meeting

Djursholms församlingsgård. International group. A place where you can get to know other aupairs, learn from each other, have a coffee and a laugh...
Thursdays 7 pm. Contact: Marianne Wilöf, 070-529 69 22.

Konfirmation

Född 1997? Under 2011–2012 är det din tur att vara konfirmand. Välkommen till Öppet hus för ungdomar och föräldrar, onsdagen 4/5 19.00–20.30 i Danderyds församlingsgård. Kontakta Lotta Gunnarsson, 08-568 957 43.

Svenska Kyrkans Unga

Petruskyrkan i Stocksund är mötesplatsen för unga i Danderyd efter konfirmationen. Svenska Kyrkans Unga träffas varje torsdag utom under skollov. Alla är välkomna! Ungdomsmässa 19.00.
Kontakt: Lotta Gunnarsson, 08-568 957 43.

VUXNA

Samtalsgrupp

Vi samtalar om tro och tvivel och om att leva som kristen. Tisdagarna 15/3, 12/4, 10/5 19.00–21.00 i Vagnslidret, Sätträängskyrkan.
Kontakt: Lennart Rapp, 08-644 48 72.

Kvinnodialog

Samtalsgrupp för kvinnor 26/3, 30/4, 28/5 10.00–12.00 i Vagnslidret Sätträängskyrkan.
Kontakt: Kerstin Alterman, 08-753 13 08.

Leva vidare-grupper

Du som har drabbats av sorg är välkommen att delta i en *Leva vidare-grupp*. Där finns möjlighet att dela tankar och känslor till andra.
Kontakt: Catharina Björnstedt, 08-568 957 29.

Lovsång- och bönegrupp

Tisdag 29/3, 26/4 19.30 i Vagnslidret, Sätträängskyrkan.
Kontakt: Lennart Rapp, 08-644 48 72.

Män emellan

Samtalsgrupp för män. Sätträ prästgård 19/3, 9/4, 30/4, 21/5, 11/6 10.00.
Kontakt: Johan Olsson, 070-249 00 75.

Gymnastik för äldre

Måndagar 10.00–11.00 i Danderyds församlingsgård. Gruppen kan för tillfället inte ta emot nya deltagare.
Kostnad: 200 kr.
Onsdagar 10.00–11.00 i Danderyds församlingsgård.
Ledare: Heléne Thamm.
Kostnad: 200 kr. Anmälan till Inessa Rejer, 08-568 957 21.

Seniorqigong

Tisdagar 10.00–11.00 i Enebykyrkan.
Ledare: Rosmarie Sandahl.
Kostnad: 150 kr. Anmälan till Inessa Rejer, 08-568 957 21.

Bibelstudium

Samtal utifrån en bibeltext. Tisdagar 5/4, 3/5, 7/6 13.00 i biblioteket i Danderyds församlingsgård.
Anmälan till diakon Inessa Rejer, 08-568 957 21.

TRÄFFPUNKTER

Andrum

Danderyds församlingslokal i Mörby centrum, plan 5, uppgång Vårdcentralen. Här kan du delta i gruppverksamhet eller i öppen verksamhet.

Öppet hus – måndag och tisdag 12.00–16.00.
Inleds med andakt 12.00.

Musiklyssning – torsdagar 10.00–11.00, jämna veckor. 10/3, 24/3, 7/4, 21/4, 5/5, 19/5.

Bibeln och ditt liv – onsdagar 14.00–15.30, jämna veckor.

Spädbarnsmassage – 5 onsdagar 10.00–11.30.
Start: 28/4.

Barnrytmik – torsdagar 10.00–11.30, 1–2 år. 11.45–13.15, 0–1 år.

Frukost i gemenskap – fredag 9.00–11.00.
Kontakt för Andrum: diakon Fredrik Gyllenhög, 08-568 957 25.

Livsglädje tillsammans

Fyra programträffar i Enebykyrkan. Tisdagar 23/3, 19/4, 25/5 14.00.
Kontakt: Inessa Rejer, 08-568 957 21.

Kyrkbänken i Mörby Centrum

Bänken står utanför Apoteket. På onsdagar 15.00–17.00 finns präst, diakon eller annan personal från församlingen på plats för samtal. De berättar också gärna mer om församlingens verksamhet.

Afternoon tea

Musik, underhållning eller föredrag samt kaffe/te och andakt. Onsdagar 14.00–15.30 i restaurangen, Kevinge Vårdshus, Edviksv. 1 A. Kontakt: Catharina Björnstedt, 08-568 957 29.

Nya Trivselklubben

Torsdagarna 17/3 och 28/4 13.00–15.00 i Petruskyrkan, Stocksund. Kontakta Rut Niska Säfström, 08-568 957 36, för mer information.

Djursholms kyrkliga arbetskrets

Träffas på måndagar 12.00 i Djursholms församlingsgård. Kontakta Astrid Roos Ydell 08-753 12 25.

Veckomässa på Danderyds sjukhus

Varje onsdag 15.00 är det mässa (gudstjänst med nattvard) i Sjukhuskyrkans andaktsrum. Man behöver varken vara patient, anhörig eller personal för att vara med. Efter mässan är alla välkomna till ett enklare fika.

KÖRER

Minikören

För barn i åldern 5–7 år, fredag 15.45–16.30.

Barnkören i Djursholms kapell

Tisdagar 15.45–16.30 i Djursholms församlingsgård.

Diskantkören

Från 8 år, fredagar 16.30–17.30.

Petruskören

För dig som är kvinna och kan noter. Kören sjunger 2- och 3-stämmigt. Torsdag 19.30–21.30 i Danderyds församlingsgård.

Danderyds vokalensemble

Torsdag 18.15–21.00 i Danderyds församlingsgård.

Danderyds kyrkokör

Onsdagar kl. 15.30–17.30 i Danderyds församlingsgård.

Danderyds kyrkas kammarkör

Onsdagar 19.15–21.45 i Danderyds församlingsgård.

Enebykyrkans kör

Onsdagar 19.00–20.30 i Enebykyrkan.

Kapellkören

Tisdagar 19.30–22.00 i Djursholms församlingsgård.

KONTAKTA OSS

Svenska kyrkan i Danderyd

Växel: 08-568 957 00, måndag – fredag 9.00–12.00.

Adress: Box 2021, 182 02 Danderyd
Fax: 08-568 957 28
www.svenskakyrkan.se/danderyd

Danderyds församlingsgård

Expedition, Klockargårdsv. 2
Gudstjänstinformation
08-568 957 34.

Kyrkogårdsförvaltning

Chef Per Laving,
08-568 957 40,
fax 08-568 957 92.

Informatör

Christina Högberg, 08-568 957 08.

Församlingspedagog

Rut Niska Säfström,
08-568 957 36.

Pedagog

Lotta Gunnarsson,
08-568 957 43.

Förskolechef

Ebba Zeno, 08-568 957 02.

VÅRA KYRKOR

Altorps kapell, Ymervägen 55, Djursholm, 08-755 44 86,
Danderyds kyrka, Angantyrsv. Danderyd, 08-568 957 64.
Djursholms församlingsgård, Bragev. 32 A, Djursholm 08-568 95 756.
Djursholms kapell, Danav. 9, Djursholm 08-755 37 83.
Enebykyrkan, (samarbetskyrka) Enebytorp, 08-758 66 52.
Petruskyrkan, Kyrkv. 27, Stocksund, 08-568 957 64.
Sätraängskyrkan, Sjöbergsv. Danderyd 08-568 957 64.

Sjukhuskyrkan, Danderyds sjukhus. Växel: 08-655 50 00 Exp: 08-655 67 79.

Kyrkoherde/kontraktspäst

Staffan Hellgren, 08-568 957 01, 070-625 13 15 (sms/mms).

Präster

Johanna Keck, 08-568 957 20.
Magnus Ludvigson, 08-568 957 23.
Monika Regnfors Sjören, 08-568 957 22.
Jennie Petersen, 08-568 957 19.
Arne Wikström, 08-568 957 17.
Jenny Karlsson 08-568 957 15.

Sjukhuspräster

Stefan Bendtz, 08-568 957 45.
Fredrik Hesselgren, 08-568 957 46.
Lisa Axelsson Runeborg, 08-568 957 42.

Diakoner

Catharina Björnstedt, 08-568 957 29.
Inessa Rejer 08-568 957 21.
Fredrik Gyllenhög 08-568 957 25.

Bokning

Dop, vigsel och begravning:
Åsa Mellqvist, 08-568 957 10.
asa.mellqvist@svenskakyrkan.se

Församlingsgårdar:

Lisbeth Spångberg/husmor 08-568 957 35.
Djursholms kapell
Ingrid von Heijne, 070-676 37 83.

**” Så vem ska jag tro på
Tro på
Tro på när
Tro på när allt är så här?
Och ingenting vi nånsin med nåt menar
Vem ska jag tro på
Tro på
Tro på när
Tro på när allt är så här?
Jag hoppas ändå på ett lyckligt slut**

**Vem ska jag tro på?
Är jag cynisk av ensamhet
Vems är vår hand nu?
Ingen vet!**

Så vem ska jag tro på? ”

AV TOMAS DI LEVA